

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.362 van 23 oktober 2000
in de zaak A. 96.385/XII-2781.**

In zake : Hugo LEROUX,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. BOXSTAELE,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 35

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de gouverneur van de provincie LIMBURG.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo LEROUX op
13 oktober 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende
noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging
te vorderen van de beslissing van 5 oktober 2000 waarbij
de gouverneur van de provincie Limburg hem de tuchtstraf
oplegt van drie maanden schorsing als schepen van de
gemeente Diepenbeek;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober
2000, om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
L. BOXSTAELE, die verschijnt voor verzoeker, en van
bestuurssecretaris T. ROOSEN, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad
van State;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1
en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij
uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten
onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen
worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan
berokkenen en dat uiterst dringende noodzakelijkheid
voorhanden is;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde
betreft, dat verzoeker in het tweede middel de schending
van het recht van verdediging aanvoert doordat hij niet
de mogelijkheid heeft gekregen om zich te verdedigen
tegen de argumenten in het advies van de bestendige
deputatie en doordat hij evenmin in kennis is gesteld
van de brief van 30 augustus 2000 van de burgemeester
van Diepenbeek en van het schrijven waarop de brief het
antwoord is;

Overwegende dat artikel 83, eerste lid, van
de nieuwe gemeentewet luidt als volgt :

"De provinciegouverneur kan, op overeenkomstig en
met redenen omkleed advies van de bestendige
deputatie van de provincieraad, de schepenen
schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of
grove nalatigheid. Zij worden vooraf gehoord. De
schorsing mag de tijd van drie maanden niet te boven
gaan";

Overwegende dat, tenminste in de huidige stand van de rechtspleging, wordt aangenomen dat hiermee ten voordele van de tuchtrechtelijk vervolgde schepen een echt recht van verdediging is ingesteld; dat dit onder meer inhoudt dat hij in de gelegenheid moet worden gesteld om het volledige dossier in te zien;

Overwegende dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst naar en steun zoekt in het advies van 5 oktober 2000 van de bestendige deputatie om verzoeker een schorsing van drie maanden als tuchtstraf op te leggen; dat het advies niet was opgenomen in het tuchtdossier zoals dat ter inzage van verzoeker is gelegd;

Overwegende dat om het recht van verdediging toch niet geschonden te achten, de verwerende partij doet gelden dat verzoeker tot tweemaal toe de mogelijkheid werd geboden om zijn standpunt uiteen te zetten en dat hij tot tweemaal toe verzaakt heeft aan het hoorrecht;

Overwegende dat verzoeker met brief van 28 juni 2000 is opgeroepen om op 17 juli 2000 te worden gehoord door de gouverneur; dat verzoeker op 7 juli 2000 het tuchtdossier heeft ingezien; dat de hoorzitting uiteindelijk is uitgesteld geworden naar 22 augustus 2000, datum waarop verzoeker niet is verschenen;

Overwegende dat de verplichting van de overheid om de tuchtrechtelijk vervolgde met het oog op zijn verhoor het volledige dossier te laten inzien, los lijkt te staan van de omstandigheid of hij, naderhand, al dan niet ter hoorzitting verschijnt; dat dit des te meer het geval lijkt wanneer, zoals in onderhavig geval, de betrokkene het dossier vóór het verhoor effectief heeft ingezien en er niet zomaar kan worden van uitgegaan dat indien hij ook kennis had kunnen nemen van

het later toegevoegde advies, hij dan nog verstek zou hebben laten gaan op de hoorzitting; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing de afkeuring van zijn persoonlijk gedrag inhoudt en een zeer aanzienlijke morele schade meebrengt, en dat deze schade aan zijn goede naam en reputatie onherstelbaar is aangezien de publieke opinie, wanneer de Raad van State op een veel later tijdstip zal overgaan tot de eventuele vernietiging van het bestreden besluit, "het voorval reeds lang zal vergeten zijn en enkel nog zal hebben onthouden dat de verzoeker destijds werd geschorst voor de maximumduur van drie maanden";

Overwegende dat de verwerende partij het oorzakelijk verband tussen de bestreden beslissing en het aangevoerde nadeel betwist; dat zij meent dat het nadeel "volledig te wijten is aan factoren die geen uitstaans hebben met het besluit zelf, doch met het gedrag en de handelwijze van de verzoekende partij zelf";

Overwegende dat het aangevochten besluit verzoeker bestraft wegens "kennelijk wangedrag"; dat het hem schorst in de uitoefening van zijn openbaar mandaat van schepen voor de maximaal toegelaten duur; dat het, in de concrete omstandigheden van de zaak, een schorsing is voor de rest van de lopende ambtsperiode en in die zin een soort "definitieve" schorsing; dat het besluit verzoeker een morele schade toebrengt die te onderscheiden is van de krenking van zijn goede naam en reputatie die reeds het gevolg zou zijn van de veroordelingen die hij opliep en van "allerhande aantijgingen" waaraan hij ruchtbaarheid gaf; dat zijn morele schade ernstig en moeilijk herstelbaar is;

Overwegende dat volgens de verwerende partij het nadeel van verzoeker "niet opweegt tegen het (ergere) nadeel dat een schorsing zou teweegbrengen ten aanzien van het algemeen belang van een goed gemeentelijk bestuur"; dat dit niet wordt bijgevalen, al was het maar omdat bij beslissing van 6 juni 2000 van het college van burgemeester en schepenen toch "zogoed als alle bevoegdheden aan schepenen Leroux werden ontnomen";

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoeker in verband met zijn moreel nadeel stelt dat "enkel de schorsing wegens uiterste dringende noodzakelijkheid van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan beletten dat dergelijk nadeel aan (hem) zou worden toegebracht";

Overwegende dat verzoeker daarmee, anders dan de verwerende partij beweert, de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid wel degelijk in verband brengt met het door hem aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat zijn betoog aldus wordt begrepen dat een schorsing bevolen volgens de gewone procedure te laat dreigt te komen om het nadeel afdoende tegen te gaan; dat het niet ten onrechte lijkt; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is;

Overwegende dat aan de drie voorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 5 oktober 2000 waarbij de gouverneur van de provincie Limburg Hugo LEROUX de tuchtstraf oplegt van drie maanden schorsing als schepen van de gemeente Diepenbeek.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober 2000, door :

de H. J. LUST,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. S. DOMS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. LUST.